

О градовима

Београд

Београд је мој родни град, у њему сам проходао, славио први рођендан, кренуо у школу, научио да читам и пишем... Добро га познајем и у њему се добро осећам.

Београд је велики град који се налази на ушћу реке Саве у Дунав. Има неколико мостова који спајају стари и нови део града, његове обале и људе који живе у бројним насељима. Београђани су веома гостољубиви и љубазни тако да у Београд долази много туриста да виде Калемегдан, Храм Светог Саве, Кнез Михаилову улицу.

У Београду не постоје два иста јутра и два иста дана, нити снови који се преклапају. Сваки дан, улица и човек, прича је за себе.

Живим на Звездари и са терасе видим три високе зграде које се зову источна капија. Неколико пута сам посматрао чаробно свитање зоре. Јутра долазе тихо после бучних ноћи и спуштају се на стари београдски асфалт и реке, најављујући почетак новог дана. Буде ме моје блесаве маце и, уз песму птица, поглед на бели град кроз прозор, доноси ми радост. Знам да сам део овог дивног града, сигуран сам у њему, волим да истражујем његове улице и паркове.

Мој омиљени део града је Врачар. Ту је школа у коју идем, ту имам највише другара, ту је и паркић поред Музичке школе „Јосип Славенски“. Најбољи део сваког мог дана је када ходам Улицом Радослава Грујића и чујем тонове Моцарта, Чајковског и Баха кроз прозор моје музичке школе. Ја сам млади пијаниста, како каже моја другарица Марина, обожавам да свирам клавир и да слушам музику.

Када одем из Београда све ми то недостаје и једва чекам да се вратим. Размишљам о својој кући, мачкама, веселим јутрима и мојој другарици Вери. Вера живи у стану преко пута мог, она је млађа годину дана од мене. Дружимо се поподне, некада дође код мене да јој објасним нешто из математике или музичког, некад ја идем код ње и онда причамо о свачему, цртамо и онда нам брзо прође време.

Знам да ми мој град никада неће открити своје тајне, па ни ону како ме је очарао, али знам да, док год светли због нас који у њему живимо, ми ћемо сијати захваљујући њему.

Ђорђе Илић

Венеција

Венеција је јединствен град на свету. Улице су у њему канали, а уместо аутомобила људи користе бродове и гондоле.

Венецију сам посетио у мају прошле године са родитељима и било је дивно. То је стари град са прелепом архитектуром и у њему има много туриста. Символ града је лав са крилима. Видео сам Трг светог Марка који је пун туриста и цркву Санта Марија дела Салуте која је саграђена од белог мермера и има раскошну куполу и дивне фреске унутра.

Возили смо се гондолом и то ми се много свидело, гондолијер је певао и осећао сам се лепо као да живим у том граду. Док смо пролазили кроз град, видели смо жене са сунцобранима и лепезама. Мојој мами, а и мени, та слика се много допала. Јели смо пицу у неком ресторану, била је веома скупа, а по укусу осредња, оне у Београду су укусније.

Волео бих да још неки пут посетим Венецију и обиђем места која су ми се свидела, али и неке друге знаменитости.

Урош Србљановић

Удине

Путовала сам са породицом прошлог лета у Аустрију и преспавали смо једну ноћ у Удинама, лепом градићу у северној Италији. У градовим у близини смо већ раније били, па смо зато одлучили да посетимо баш Удине.

Ујутру, после доручка, обишли смо град. Улице у околини хотела су изгледале обично, али су биле веома симпатичне. Фасаде кућа су шарене и занимљиве, тротоари и коловоз уређени. Поред катедрале се налази Трг слободе, а иза њега је скривени пролаз са два путића који води до музеја. Они се претварају у предиван врт који украшавају цвркут птица и много цвећа. Музеј чине четири целине: историјски, археолошки и уметнички део и сала. На згради преко пута је златна фигура два човека који ударају у сат. Отишли смо и на други трг где је много ресторана. У једном смо направили паузу и јели колаче. Суфле је био веома укусан.

Уживала сам у боравку у овом јединственом граду, али смо ускоро кренули даље на пут. На изласку из града почињу да се протежу Алпи и била сам срећна што путујемо ка новим местима где ћу нешто ново видети и научити.

Марина Ивановић